

Előfizetési díj: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 frt, fél-évre 2 frt 50 kr., negyed ére 1 frt 25 kr. egy év szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Széchenyi-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára: Egy öt-hasábos petit sor egy-szeri megjelenéséért 6 kr. 3-szor 5 kr., 10-szer 4 kr., fizetendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bályeg-díj fizetendő. A nyit-tér 1 pátisora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda: Ferencciek utcája 22. sz. Lemelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizet-heteli helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lall János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében és Feszl Károly úr könyvkötő üzletében, Király-utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal: Böhm C. F. ügynöki irodájában. Ferencciek templomának átellenében.

A választó közönséghez!

Tisztelt választó Polgárok!

Holnap köszönt be az országos polgári ünnep, melyen hivatták városunk választó polgárai legelső és legfontosabb jogukat, — az ország-nak mily irányban és mely eszköz-ekkel leendő igazgatásához szük-séges országos-képviselő megválasztása alkalmával személyesen és alkotmányos uton gyakorolni.

Nemzeti alkotmányunk tehát a honpolgár kezeibe helyezi ama szent jogot, a melynek mikénti gyakor-lásától függ országunk kül- és bel-kormányzatának, helyes vagy hely-telen iránya; az ő szavától van függővé téve; az ipar és kereskede-lem felvirágzása, — az ország boldogsága, vagy süllyedése, — sőt határozottan kimondhatjuk: alkot-mányunk védelme, úgy mint annak létkérdése.

Hogy mily kényes fegyver a polgári jog, s mily szomorú lehet annak helytelen gyakorlása követ-kezményeiben, a lefolyt 13 év el-remitő példája bizonyítja. Alig hogy feladta a 67-iki kiegyezés nemzeti függetlenségünk biztosítékát; — alig hogy eldobta magától állami léte-lének önállóságát, évről évre tapasztaltuk, mily ismeretlen kénszer-lyezet szorította le a kizűdtéről kormányainkat, — tán csak azért, hogy helyet adjon a mostaninak, mely a 67-iki kiegyezés által kilátásba helyezett kenyérmorzszától: a független bank, és önálló vámtól is megfosztott.

S mind ez a honpolgárok kö-zönye, választási joguk helytelen alkalmazásának szomorú gyümölcse.

E hideg közöny befolyása alatt állt és áll a honpolgárok nagy ré-sze, midőn nem akarják tudni, hogy egy nemzet boldogságának alapfel-tételét egyedül annak függetlensége és önállósága képezheti, — midőn elfeledik a nagy hazafi, Széchenyi látnoki monását: Magyarország nem volt, hanem lesz!

Magyarország lesz, — és kell, hogy legyen, de lenni mégis csak úgy fog, ha a választó polgárok sem feledkeznek meg arról, hogy ők is magyarok, — hogy ők is a haza polgárai, — hogy meggyőződésük-ben és akaratukban mindenkor fér-fiasan nyilvánítsák a függetlenség-rei törekvést; csak azért, hogy a haza önállósága kivívassék.

Hisz voltak nyomasztó idők, midőn a magyart elhagyta még re-ménye is, egy jobb jövő iránt, — midőn az ádáz hullámok már majd-nem eltemették; s mégis e nemzet mindig feltámadott s újra élt, mert maga nem mondott le létjogáról.

A hivatalos statisztika azt kúr-tóli, hogy a magyar fogy és el-enyészik, de vigyázzanak az ily idegen honszerzők, mert az ilykép eltemetettek is fog útni a feltáma-dás órája, midőn a szabad ág fel-kező napja ismét a tettek mezején találja a tetszhalottat.

Csordultik tölt már a pohár, többé tűrni nem lehet; — tegye kezét szívére minden honpolgár, vajjon az álitólag alkotmányos Ma-gyarország bir-e még oly boldogító egy joggal is, melyet tőle elvehet-nének; — hacsak: egy pár ron-gyát nem, mely még rajta meg-maradt.

Ugy álmodni álomban s mégis alvás nélkül, mint a pécsvárosi kormánypárt s vele különben igen tisztelt képviselőjelöltje, hogy a jelen kormányhoz nem tar-tozhatik, mert ugymond: orthodox deákparti — magyarán kimondva függetlenségi, — s habár lelkesült szavakkal festé le, miszerint egy-dül függetlenségi pártunknak van és lehet nemzeti létjoga; mégis azért, mert ő saját személye, aka-rata és gondolkodására nézve tel-jesen független, bármiként ítéljük is meg országosképviseleti teljhatalmát, azért mégis szívvel élekkel kormá-nyánpárti.

Már tisztelt választó polgárok, ily nézet s a közhazának szolgálni akaró ily szándékkal szemben, az elfogulatlan és független érzelmű ember lelke elborul.

Félre tehát a közönnnyel, félre a rut áltszeméremmel, mely testet és lelket emészt; félre a rest hi-székenységgel, mely a polgári erényt és nemes erkölcsöt megmétélyezi: — érezze át mindenki, hogy ma-gyar, s e jó népen kívül jobb ba-rárrá sehol sem talál; — adjuk meg azt, a mi másé; de azt mit ősi alkotmányunk megteremtett, a mi ki-zárólag sajátunk, azt tartjuk meg magunknak, s ne engedjük oda bármely hizelgő szóra, mert az a miénk.

Választó polgárok! — Ébred-jetek mély álmotokból, hisz jogos és alkotmányos téren állunk; — a holnapi nap virradni fog, hogy min-denki készültlen álljon elő; — itt az alkalom megmutatni, hogy ma-gyarok vagyunk, őseinkre méltók, hogy hazánk alkotmányos függet-lenségét és önállóságát szavazatunk-al visszahódítsuk.

Ne engedje tehát magát hit-vány árucikként megvételni senki, mert az ily ember nem méltó, hogy a társadalomban helyet foglaljon, s gondolja meg mindenki, hogy az üres ígért, vagy a pár forint szá-milliókra menő közkárt okozhat, minek viselése mindig magára a

nevezetre hárul vissza, mit azután megsírni már késő lesz.

Magát a szavazást illetőleg pe-dig minden szavazó polgárt, a ko-moly higgadság és nyugodt mér-séklet lengjen át, mit semmi kül-ő körülmény által megzavartatni ne engedjen.

Itt az alkalom, hogy városunk iránt őszinte rokonszenvvel viseltető nagy hazánk fia Irányi Daniel által is melegen ajánlott képvi-seelőjelöltünk Czirer Ákos füg-getlenségi párti hazánkfia s váro-sunk szülőfjére adjuk szavazatunkat, mert csak ily szavazattal léphetünk a haza szent oltára elé, ha annak boldogságát s vele együtt saját jó-léttünket elérni akarjuk; — s ha ezt, és így vesszük, akkor nyugodt lélekkel nézhetünk a jövő elé, csak mindig függetlenségi érzelműek és magyarok legyünk.

Ejzen Czirer Ákos független-ségi párti képviselőjelöltünk!

„Szerencse fel!”

Ezen felkiáltással lép a sápadt bányamunkás a föld sötét gym-rába, midőn égető verejtéket sajtoló terhes munkájához fog; — ezen felkiáltással lépünk mi is a választás elé a kenyérfőzésre kerülő sör, hogy hazafias buzgóságunknak, er-nyedetlen törekvésünknek elnyerjük méltó jutalmát, hogy pártunké le-gyen a győzelem.

Fájdalmasan tudjuk mindnyá-jan, hogy jelen állapotunk már abba a helyzetbe hanyatlott, hol hazánk és nemzetünk az elbukás, a vég-pusztulás sorsára jut.

Ősi szokásainkat már rég le-vetkezünk, nemzeti jellegűnknek ma-már nagyrészt holt, itt-ott csak pa-rányi élő emlékeit birjuk; oda ön-állóságunk, — oda mindentünk, de mindentünk, mit eddig magunknak tiszta önérettel, fölemelt fővel büsz-kén mondhatánk. Ott állunk meg-térve-zuava ama tátongó örvény-nél, hol már csak kevés hányatás-vetetés után az enyészet vár reánk.

De ha él bennünk még a ha-zaszeretet legparányibb szikrája, úgy itt az idő, itt az alkalom, hogy a saikrát egy-boldogabb jövőt ígéro reménységgel élesztve lángra lob-bantsuk és fencsapongó lánghevelől vivjük ki az egyedüli és biztos mó-dot, a mely határozottan célhoz vezet.

A czél szép, jó és igaz, — magasztos! Főlemelni a roskadozó beteg: hazánk; főlemelni ma-gas és nemzetünknek jelenleg ütött-kopott hírnevét bearanyozni a di-csőség napsugarával.

Az egyedüli és biztos mód a magasztos czél megvalósítására első

sorban nem más és nem is lehet más, mint minden erőnkől oda-hatni, hogy az ország-ház-ban pártunk, a függet-lenségi párt legyen többségben.

Nehéz és nagy munka áll előttünk; de nincs feladat, melyet a szilárdul kitartó akarat nem volna képes végrehajtani, teljesíteni.

Az akarat egy óriás, S ha vele jár a kitartás; Nincs akadály, nincs oly gát A melyen nem hatol át!

Amit a haza, a nemzet javáért, boldogságáért akarunk, annak telje-sülni kell.

Mi ezt tudjuk és érezzük szí-vünkben, s azért nem kiméltünk mun-kát, fáradságot, hanem teljes oda-adással harcolunk a legvégsőig.

Győzni a becsültet mezején! — mint a vitéz harcosnak — csak ez lehet jelszavunk.

Azért hát legyünk készen az ütöközetre, s lelkünk igaz meggyő-ződésében, tiszta önérettel ad-juk szavazatunkat a függetlenségi párti képviselőjelöltre.

„Szerencse fel!”

V. F.

Dr. Czirer Ákos

városunk függetlenségi párti képviselő-jelöltjének programmbeszéde.

Vasárnap délután négy órára tüzetett ki a programmbeszéd megtartása a „Hattyu”-teremben.

Már fél négy órákor sűrűen belepte a választó polgárság a termet s mindinkább feszülő érdeklődéssel várva-várta az ifju, derek képviselőjelölt megjelenését. Négy órákor már szufolálás megtelt a terem, úgy annyira, hogy már egy fél embert sem lehetett volna a tömegbe ékelni. Négy óra után pár perccel hat tagu küldöttség menesztetett az ifju, derek képviselője-leltér, hogy jelenjék meg a program-beszédet megtartandó.

Rövid vártat után meg is jelent.

Dr. Czirer Ákos a mint a termet lépett leirhatatlanul óriási éjzen-viharral fogadtatott s midőn az emelvényre lépett meg nagyobb erővel tört ki a lelkesedett-ség árja, úgy hogy csak néhány másod-percznyi várakozás után foghatott szóhoz.

Tisztelt választó polgárok!

A midőn a függetlenségi párt pécsi végrehajtott bizottsága felhívása folytán a képviselőjelöltséget elvállaltam, azon ma-gasztos gondolat lebegett szemem előtt, hogy a hazánk s a jó ügynek erők s tehetségünkhöz mért szolgálatot tenni min-den hazafiának legelső s legszentebb kö-telessége. Meg vagyok győződve tisztelt választó polgárok arról, hogy az elvek nagy harcában a személyi tekintetek alá-rendelt szerepet szoktak játszani, s ez volt indító oka annak, hogy bár önök nagy része előtt csakis névszerint vagyok ismeretes, a megtisztelő felhívás előtt hossza-bb habozás nélkül meghajoltam. A kép-viselői mandatum a polgárerények legszebb elismerése s oly nagy becsű ajándék, amelyre csak is érdemekkel bíró férfiak tarthatnak

TÁRCZA.

Szócserebere a választási mozgalmakról.

— Ki éljen pajtás?
— Éljen Radenich, mint Pallavicini ögrórt jószágkormányzója és éljen Czirer Ákos, mint Pécs sz. kir. város országgyűlési képviselőjelöltje!
— Éljen!!!
— Hogyis jutott Radenich a képviselőjelöltségre?
— Hm, nevésséges! A mikor már nem találtak mást: megválasztották egy — hangulag őt.
Puff neki!!!
— Azt ígérté Radenich, hogy ő nem lesz mameluk. Már pedig akár ide, akár oda; demégis Tisza em bere lenne bizó.
— Hogy-hogy?
— Hát csak úgy, hogy Pallavicini uradalmának nagy részét metszi a Tisza s nem ritkán el is borítja; — ő pedig

Pallavicini jószágkormányzója lévén: mindig Tiszáról beszélne.
— Abbizon!!!
— Hallotad pajtás, hogy az öreg Krasznay és Radenich házalni járnak?
— Mi a szösz! Rongyot szedni-venni?
— Ah! dehogya is rongyot; — szavazókat szerezni!
— Már bizon pajtás csak rongy a mit ők szedhetnek.
— Fein, pompás!!!
— Mi is volt a most mult vasárnap?
— Furcsa! mi lett volna más, mint vasárnap.
— Tévedsz pajtás, — ur színváltoztatása volt.
— Nem a!
— De biz a!
— No nesze a naptár.
— Nem kell nekem a te naptárad, hiszen jól emlékszem, hogy most mult vasárnap tartotta Radenich a program-beszédét.
— Hja vagy úgy?!!
— A kormánypártiak három pengőt ígérnek a szegényebb sorsu függetlenségi pártiaknak látszó választóknak napjában, hogy menjenek szüleikbe munkálni pénteken, azaz holnap s még azazobban mondva — a választás napján.

— Igen ám csak hogy a három pengő napszámot a rendelkezési alaptól ígérk, — azaz majd megfizeti a nagy harang!
— Kell-e három pengő ayañ?!!
— Radenich szomoruan nézi a nem igen lobogó lobogót és rajtuk a rade nist.
— A kormánypárt „sicher”-re veszi győzelmét, „krétáz” erősen.
— Már pedig „gikser” lesz és Radenich „kimarad.”
— Pedig ha tekintetbe vesszük a „musz-sin”-szavazók nagy csűrjét „sitzer”-nek tünik fel az „állás.”
— Száz pengőt tesztek egy krajczár ellen, még pedig nem is kortes értékben, hogy a kormánypárt „lokése” akármilyen „sicher” mégis „kimarad.”
— Gált!!!
— Van-e pajtás nálatok sok patkány?
— Haje, de mennyi!
— Tómd be a lyukakat Radenich programmjával.
— Patent!!!
— Vajjon mit sürgönyöz pénteken Radenich Pallavicinek?
— Azt a mit Caesar mondott . . .

— Azt ám, hogy: „Veai, vidi, — bukti!”
— Paff!!!
— Barátom a választó polgárság még tusch-ról is gondoskodott.
— Ugyan ne izélj!
— Már pedig izélek. Radenichnek az Engel-féle furdóben, Czirernek pedig az „Arany Hajó”-ban húzzák a tuscht.
— Jónás, — tusch!!!
— Mi a legnagyobb lehetlenség?
— Egy meztelen cigány purdénak a zsebébe egy penge és nyél nélküli kusztortát tenni.
— Bocsnát! nagyobb lehetlenség az, hogy Radenich megválasztassék.
— Richtig!!!
— Hogy is szól az a pécsi kortes csöndes, — ad notam: „Kossuth Lajos azt üzente . . .”
Igy la:
Már akármit mondhat bárki, A jó Isten is balpárti, Mert hát tudjuk: égi trónján Ó balról ül fia jobbán . . .
Éljen a balpárt!

Honpolgárok! követünknek Czirer Ákost válasszuk meg, Irányi is azt mondotta: Nem találunk soha jobbra . . .
Éljen a balpárt!
Hogy önálló nemzet legyünk S h ir, dicsőség járjon velünk; Szívvel-ésszel küzd majd értünk: Czirer Ákos kell miénknek . . .
Éljen a balpárt!
Ne gondoljunk ide-oda: „Itt az idő, most vagy soha!” „Talpra magyar!” Tette hát most: Válasszuk meg Czirer Ákost . . .
Éljen a balpárt!
Neki vele a frissét is, ad notam: „Megy a gözös. . .”
Nem szavazunk világért sem Kormánypártra, Van eszünk, hogy nem megyünk mint A rák hátra; Czirer Ákos Irányista Ez kell nekünk, sorsunkat ez Igazítsa!
Éljen Czirer Ákos!!!
A kis reporter.

